

Lestens harren de Wichter in d' School Antje „Oll Jüfferke*“ naropen, blot umdat se noch kien Fründ harr. Daarbi was se doch nettakkraat eerst darteihn worden! Man denn was Holger komen. Holger was groot, droog blot Markenklamotten un kunn fix begriepen, he was eenfach cool. He harr Ankiek bi all de Wichter, man he sach blot Antje, un bi hör was 't nich anners. Holger harr hör midden in d' Unnerricht en MMS stüürt mit en Bild van sük un de Fraag, of se mit hum gahn wull. Se harr hum blot ankeken un nickkoppt*.

Elke freei Minüüt wassen se siet disse Tied binanner west. Wenn se hum besöken dee, leep alltied de Computer. He was bi „Facebook“ anmellt un harr daar 'n Bült Frünnen. Tüskendör schreev Holger lüttje Narichten an disse Lüü. Heel stolt vertellde he, dat he nu en Fründin harr un dat se so 'n fein Wicht was. To sien Gebuursdag harr Holger van sien Ollen en Handy kregen. Nu mook he eegaalweg* Biller van Antje. So ok körtens, as se nett an 't Smusen wassen. Blot 'n lüttje Slüpfen harr se anhatt, as he ofdrücken dee. Se was richtig füünsk* worden, man he gaff dat Handy nich ut de Hand. Heel vergrellt* was se de Dag na Huus hengahn.

De token Dagen keek se hum haast nich an un he gung hör ok ut d' Weg. Later harr se noch versöcht, mit hum over dat Foto to proten. Antje kunn dat nich verstahn. Dat muss he doch inseh'n, dat he nich eenfach en halvnakend Foto van hör maken dürs! Man he laggede blot un leet hör stahn.

Enig Dagen later was dat anfangen. De Wichter un Jungs in d' School dreihden sük um, wenn se Antje sachen. Achter hör Rügg kunn se Proteree un Laggen hören. Arig* was dat west, heel arig ... Nüms dee mehr mit hör proten, elk un een gung hör ut d' Weg. Ankieken, ja ankieken deen se hör, man up en raar* Aard un Wies ... neeisgierig ... un immerto dat sacht Geproot un dat Laggen wenn se vörbi gung.

Un denn vertellde Karina hör, wat geböhrt was.

„Holger hett dat Foto van di in Unnerbüxen in 't Internet sett un all sien Kumpels hier in d' School hebben dat up hör Handy!“ Antje kreeg haast kien Lucht* mehr un fung an 't Raren. Wo kunn he hör dat andoon? Se harr hum leev hatt, hum traut ... un nu dat!

In Huus murken hör Ollen ok, dat d'r wat geböhrt was. Antje hett sük schaamt, man denn doch alls vertellt. Antjes Moder harr anner Dag mit hör Mester proot. De gaff de Raad, en Anzeig to maken. Holger sull marken, dat dat so nich gung.

Un Antje? Antje muss nu daarmit leven, dat elk un een hör halvnakend
sehn harr, schoons* dat Bild intüsken lösket was. För en Ogenblick was
se infangen in dat Welt-Wiede-Nett - infangen un utlevert, man good,
dat se wat seggt harr.

de Jüfferke - die Jungfrau

nickkoppt v. nickkoppen - nicken

eegaalweg - andauernd

füünsk - wütend

vergrellt - verärgert

arig - seltsam

raar - komisch

de Lucht - die Luft

schoons - obwohl